IERDE JAAR. N°. 808. 1840. MAANDAG 22 JUNIJ.

DE AVONDBODE,

Abonnement
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijs
VOOR 3 MAANDEN
te *Amsterdam* .... ƒ 7.—
en *Buitensteden* franco.............. » 8.—

ADVERTENTIËN.
ZEVEN REGELS of minder.................... ƒ 1.75.
Elken regel meer.......................... » 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling.. » 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Vaderlandsche Herinnering

BETREFFENDE

den 18 *Junij* 1815.

elijk de maarschalk Ney op den 16, zoo werd Napoleon zelf op den Junij misleid. De legerafdeeling van Prins Blucher had op den eersten beide dagen naar Wavere terug moeten trekken, en om het Engelsch-Nederlandsche leger weder daarmede in verband te brengen, trok hetzelve den 17 mede terug. Napoleon zelf wilde op dien dag op het vereenigd r aanvallen; maar de wegen, van aanhoudende plasregens doorweekt, belemmerden zijne artillerie, zoodat hij eerst ten elf ure des voormiddags ed was. Toen hij den aanval zoude beginnen, bevond hij tot zijne verng niet anders voor zich te hebben dan eene sterke achterhoede kavallerie. De terugtogt was met zoo veel beleid geschied, dat hij door de Fran-en geheel niet was opgemerkt. Met schaamte en spijt volgde hij nu het eenigd leger, dat hem naar het terrein bragt, van hetwelk de Hertog Wellington, in den zomer van 1814, toen hij Brussel en zijne omstreken bezocht, alreeds gezegd had: «*dat hij er zich van bedienen zou, ien hij eenmaal Brussel moest verdedigen.*» Dáár nam het, op de hoogte in de glooijing van eenen heuvel, den voordeeligsten grond in; Waterloo het bosch van Soignies in den rug hebbende, hetwelk Napoleon de ge-enheid tot overvleugeling benam. De veroveraar stelde zijn leger op en de glooijing van eenen tegenover liggenden heuvel. Zoo stonden de groot-veldheeren van hunnen tijd voor de eerste maal in persoon tegen elkander r. De vlakte van Waterloo was het reusachtige schaakbord, waarop zij, het lot van ons werelddeel, te zamen hunne éérste partij zouden spelen, de Almagtige beslist had, ook de éénigste te zullen zijn. Napoleon ede niets, dan dat Wellington ook nu de partij nog niet zoude aannemen. Doch bepalen wij ons enkel tot hetgeen de helden van Nederland betreft!

Op den 17 hadden onze krijgslieden reeds veel van de slechte wegen en -dige plasregens te lijden gehad; nog erger was het gesteld in den stor-gen nacht van den 17 op den 18, dien zij zonder eenige beschutting rbragten. Gelegenheid om zich te warmen hadden zij niet: want de atvuren waren niet aan te houden. Evenmin hadden zij gelegenheid om te rusten; want er was geene stede dan op den naakten, met plassen be-ten grond, of in het natte graan. Tot overmaat van beproeving, ontbrak, r de haastige marschen en wedermarschen, voor manschap en paarden k de leeftogt; maar onze jeugdige strijders waren tegen elke beproeving stand: de een bemoedigde den ander; nergens was klagt of gemor. Zóó droegen zich de telgen onzer edelsten en armsten, voor welke uit pa-zen en hutten de gebeden van aanzienlijken en onaanzienlijken opstegen, wijl over duizenden besloten was, dat zij den komenden dageraad voor t laatst zouden begroeten. Bij den opgang der zon verwelkomden allen n dag, niet als een dag des gevaars, maar als dien van een feest. Ieder st, dat het lot des Vaderlands op het spel stond; ieder gevoelde, dat de slissing naderde, en met vroom vertrouwen op den Alregeerder herhaalde der den duren eed: Oranje te volgen en het leven niet te ontzien.

Wat het vereenigd leger in stelling vooruit had, werd door meerderheid van agt aan de andere zijde opgewogen. Hetzelve bestond uit 53,000 man anterie en 13,000 man kavallerie, te zamen 66,000 man, met 150 stukn geschut; terwijl het Fransche leger sterk was 63,000 man infanterie en ,000 man kavallerie, te zamen 78,000 man, met 170 stukken geschut. nder de sterkte van het vereenigd leger hadden de Nederlanden 13,000 an infanterie en 3,000 man kavallerie, te zamen 16,000 man, met 4 atterijen artillerie. In de slagordening stond onze infanterie ten deele on-r bevel van den generaal Chassé, bij den regtervleugel, ten deele onder vel van den generaal Perponcher, bij den linkervleugel. Onze kavallerie, hterwaarts van de linie geplaatst, werd gecommandeerd door den generaal llaart, onder wien de generaal Trip over de zware, en de generaals van rle en Ghigny elk over eene brigade ligte kavallerie bevel voerden. Prins ederik der Nederlanden voerde den staf over de reserve, nabij Halle. Het ntrum, bestaande, in de eerste linie, uit de eerste divisie der Engel-he garde en de derde Engelsch-Hanoversche divisie, en, in de tweede nie, uit de Brunswijksche infanterie en het contingent van Nassau, was geplaatst tusschen de bij *Mont St. Jean* te zamen loopende groote wegen van Brussel naar Charleroi en van Brussel naar Nivelles. Over dit gevaarlijkst en meest belangrijke deel der ordening schonk de Hertog van Wellington het bevel aan den Prins van Oranje. Vóór het centrum lag de pachthoeve *la Haye Sainte*, en vóór den regtervleugel het kasteel *Hougoumont*, beide met Engelsche troepen sterk bezet.

Vroeg in den morgen vormde Napoleon zijne linie derwijze, dat zij met de stelling van het vereenigd leger een evenwijdig front verkreeg. De twee slagordeningen stonden tegen elkander over op de hoogte en in de helling der twee heuvelen, omstreeks 200 Rijnlandsche roeden van elkander af. Het slagveld tusschen de uitersten der linker en regter vleugels had eene uitgestrektheid van drie kwartier gaans.

Van onzen kant zag men, mede vroeg in den morgen, den Prins van Oranje langs de linie rijden, alles naauwkeurig opnemen en tot de opruiming van al wat hinderlijk zou kunnen zijn bevelen geven.

Zoo ras de lucht eenigzins opklaarde begaf zich Napoleon op eenen heuvel nabij de hoeve *Rossomme*, van waar hij alles konde overzien. Het was toen tusschen 9 en 10 ure. Tegen 11 ure kwamen de vijandelijke liniën in beweging. Spoedig daarop vervormden zich de massa's van voetvolk en ruiterij, en omstreeks ten half twaalf ure werden het eerst de Fransche stukken tegenover *Hougoumont* gelost en trok eene menigte scherpschutters voorwaarts, die den strijd een begin gaven.

Oranje deed het vuur des vijands dadelijk beantwoorden. Eene divisie, door Jérome Buonaparte geleid, rukte aan tegen *Hougoumont*; zij moest, om de werking onzer kanonnen, een oogenblik van rigting veranderen, doch wierp zich vervolgens met woede op het kasteel, dat, met gelijke woede verdedigd, telkens ten deele genomen, telkens hernomen, en den ganschen dag door met onwrikbare volharding bewaard werd. Van de eene zijde om te nemen, van de andere om te behouden, werden dáárheen onafgebroken versterkingen gerigt. De heldendaden, die er bedreven werden, zijn met hare gesneuvelde bedrijvers in de vergetelheid bedolven; dit alleen bewaart de geschiedenis, dat op dit enkele punt méér dan 3,000 vrienden en vijanden den dood gevonden hebben.

Tegen twee ure, deed de maarschalk Ney een' hevigen aanval op *la Haye Sainte*, doch vruchteloos. Intusschen rukten de Fransche kolommen en de artillerie voorwaarts; alles kondigde eene geweldige beweging tegen het Centrum aan. Oranje was overal, waar de gevaren het grootst waren, en gaf met koele bedaardheid zijne bevelen. Hij zelf plaatste en bestuurde dikwerf de stukken. Zijne adjudanten, de luitenant kolonel Crocquenbourg en de majoor Ampt, verloren hunne paarden. Ook het paard van den kolonel Du Caylar viel door eenen houwitser, die, springende, den Prins met slijk bedekte. Zulk een voorbeeld van moed en bezadigdheid was vooral noodig, toen de volharding van den krijgsman op eene zware proef gesteld werd. Ten drie ure werd *la Haye Sainte* weder aangetast en toen vermeesterd; vlugtende trosknechten, zoetelaars, en flaauwhartigen bragten de tijding er van naar Brussel, en vulden de stad met schrik, terwijl hunne volgelingen den weg verstopten. Gelijktijdig werd het centrum door eene sterke kolom, met 80 stukken geschut, aangegrepen, en een gedeelte der onzen met verlies tot wijken gebragt; maar met nog zwaarder verlies week eerlang die kolom zelve, terwijl ook de verloren hoeve weder heroverd werd. Napoleon zelf beklom eenen heuvel naderbij aan den weg; zijne oude garde rukte aan; zijne artillerie kwam zoo nabij, en verkreeg eene zoo gunstige stelling op de hoogten, dat onze stukken wijken moesten; zijne kavallerie daagde ten aanval; onze artillerie week achter het voetvolk; onze liniën stonden bloot.

In dat hagchelijk tijdsgewricht deed Oranje de troepen *carrés* vormen, en deze stelden alle de aanvallen des vijands te loor, tot dat onze ruiterij dezelve deed eindigen. Nu werden de vijanden terug, hunne artillerie weder in de laagten gedreven, en de onzen in hunne vorige positie hersteld. Even als Wellington schitterde de Prins bij dat alles door beleid en dapperheid, terwijl nu ook de Nederlandsche kavallerie rijkelijk aandeel had aan den roem der uitkomst, met het leven van velen echter ten duurste betaald. De generaal van Merle, de kolonel Coenegracht, de luitenant kolonel Lechleitner, de ridmeester van Pallandt, de luitenant Van Haren en vele andere aanzienlijke mannen stierven, met eene menigte hunner krijgsmakkers, den dood der helden, terwijl een nog grooter aantal, en onder dezen de generaal Collaert, gekwetst werden. Van Pallandt was op verschillende plaatsen gewond; men wilde hem het slagveld doen verlaten; maar, gedachtig aan zijne wapenspreuk: *de vrijheid boven het leven*, bleef hij, ontving nieuwe wonden, en stierf.

Tegen zes ure kwam *la Haye Sainte* op nieuw in 's vijands magt, en werd de toestand der onzen door de hevigheid der aanvallen, verlies van volk, en gebrek aan krijgsbehoeften, zoodanig, dat de legerhoofden aan den goeden uitslag twijfelden. Maar de invloed der nachtwaken en zware marschen, de vermoeijenis en de schrik begonnen ook zich in de kolommen der Franschen te doen gevoelen. De komst der Pruissische legerafdeeling vermeerderde der vijanden ontsteltenis en verhief den moed der vereenigde armee.

Zoo hevig was nog niet gestreden, als er eindelijk gestreden werd, toen Napoleon zijne gevreesde garde, die nog niet in het vuur was geweest, zelf ten aanval tegen het centrum geleidde, en deze wonderen van dapperheid onder zijne oogen bedreef; maar het schroot dunde ook hare gelederen: nieuwe voorraad van ammunitie was bij de onzen ontvangen, en ieder gevoelde, dat deze de laatste schok zoude zijn. Oranje, die de verwondering der geheele armee tot zich trok, was overal en bezielde allen, tot het vijandelijke lood hem de krachten benam. Gelukkig voor Nederland, dat Hooger Magt den kogel, voor zijn edel hart bestemd, afwendde; zij bragt hem eene wonde, in stede van den dood. Omstreeks ten 7½ ure reed hij van een Engelsch *carré*, tot hetwelk hij woorden van opwekking gesproken had, geheel alleen naar een *carré* der Nassausche troepen, onder het bereik der scherpschutters van de Fransche kurassiers. Beide de held en zijn paard werden gelijktijdig getroffen. De Prins steeg af, en wilde nog voortgaan den slag te besturen; maar het sterke verlies van bloed benam hem de kracht.

De treurige mare van des Prinsen wonde bragt onze krijgslieden in eene woede, die overal trof en overal den dood gaf. Nu kregen ook de troepen van den regtervleugel deel aan dit vreeselijk gevecht. Met dezen rukte Chassé aan en behaalde met de zijnen voordeel op voordeel, terwijl hij behaalde voordeelen aan den vijand weder ontnam. Nu schitterden van der Smissen, Detmers, de Haan van Hemert en zoo vele andere wakkere officieren, aan de spitse der dapperen. Na lange vergeefsche worsteling verzamelde Napoleon nog éénmaal zijne krachten; doch niet meer om te overwinnen, maar tot dekking van den besloten aftogt. Hij streed in wanhoop. Wellington, daarentegen, beveelt over de geheele linie eene snelle voorwaartsche beweging en treedt zelf vooraan en wijst met zijnen hoed het pad van eer. Met geveld geweer stormt alles op de garde aan, die, weigerend zich over te geven, wordt nedergesabeld. Weldra vlugt alles en het eerste hij, die, hoewel te groot om levens te ontzien, niet groot genoeg was om aan bewondering boven minachting, aan het bed van eer boven de sponde des bannelings, aan een' roemrijken dood boven een smadelijk leven de voorkeur te geven.

Alle de vuurmonden, een ontzettend materieel, duizenden krijgsgevangenen, waaronder verscheidene generaals, vielen den overwinnaars in handen. De voltooijing der zegepraal besliste voor langen tijd het lot van ons werelddeel, en vernietigde voor altoos de magt des Overheerschers. Alle de Nederlandsche legerhoofden en corpsen hadden zich onderscheiden. Wellington getuigde: dat hij de dapperheid der troepen niet genoeg kon roemen, en geenen lof vond groot genoeg voor den Prins van Oranje.

Aldus behaagde het den Alregeerder de gevaren, die ons dreigden, af te wenden, en te doen uitloopen tot verheffing van den roem onzer wapenen en bezegeling der eendragt, ten beste des Vaderlands. Zijne goedheid ook behield ons den Prinselijken veldheer, die zijn leven veil had voor het algemeen belang, en, toen hij, van *Mont St. Jean*, op de deur eener huizing, naar Brussel gedragen zijnde, voor het eerst de oogen weder opende, nog zoo weinig aan zich zelven en zoo ijverig aan den strijd dacht, dat hij, op de vraag van den generaal van Reede naar de gesteldheid zijner wond, met vuur ten antwoord gaf: *dat wij geen' voet gronds verloren hadden.*

Meer dan twee duizend onzer officieren en manschappen vielen te Waterloo op het bed van eer; van meer dan twee duizend onzer gekwetsten dragen velen nog heden de vereerende likteekenen hunner aldaar bekomen wonden; duizenden anderen, erger dan verwond, betaalden onzen triomf met hunne door vermoeijenis en gebrek geknakte gezondheid. Gezegend zij de trouw der ontslapenen; gezegend de trouw dergenen, die nog leven! Mogten zij onze herinnering lezen, de dankbaarheid des landgenoots zij hun dan nieuwe voldoening en loon!

Wij wagen het niet te spreken van de gevoelens der vaders, moeders en nabestaanden van onze helden vóór en na den slag. Liever herinneren wij,

---

MENGELWERK.

LEONORA.

(*Uit* BAKERS *Geschiedenis der Inquisitie.*)

(*Vervolg en Slot.*)

Bij den uitroep mijner [illegible] mij MARIA'S waarschuwing nog regter tijd te binnen, en even alsof ik den uitroep mijner vriendin niet hoord hadde, keerde ik mij tot de andere, en sprak eenige vlugtige en samenhangende woorden over het fraaije uitzigt aan geen zijde der rivier. e zamenspraak was nu weldra aangeknoopt, en hoewel die met merkbaar onde voorzigtigheid gevoerd werd, was toch weldra de indruk der onbeonnenheid van mijne vriendin weder uitgewischt. MARIA bediende ons met onfituren, gebak en zoete wijnen. Daarna werden er muzijkinstrumenten binnengebragt; eenige der dames speelden, andere zongen, maar alle met bijzonder zachte, ik zoude bijkans zeggen, angstig gedempte klanken. Nadat dit een paar uren geduurd had, werden er weder ververschingen aangeboden, waarna alle dames afscheid namen, en mij met MARIA alleen lieten.

Eenige oogenblikken bleef ik in mij zelven gekeerd, niet wetende, wat ik van dit alles denken moest, toen de oude aldus begon: «Ik zie wel, mijne genadige! dat u vele vragen op de tong liggen; ik wil dezelve voorkomen, en, zoo verre mij zulks geoorloofd is, uwe nieuwsgierigheid bevredigen. Alle die dames, welke ons nu verlaten hebben, zijn, zoowel als uwe genade, andere vriendinnen van die genadige heeren inquisiteurs; de verschillende kleuren beteekenen, aan wien zij toebehooren; de roode zijn van Don TORREJON, de blaauwe van Don GUERRERO, en de groene van Don ALIAGA. Soortgelijke bijeenkomsten als deze, worden u eens in elke week toegestaan, en dan wisselt gij af, om elkander te ontvangen en te onthalen. De laatstaangekomene is het gewoonlijk, die onthaalt, zoo als dit heden met uwe genade het geval is [illegible] Een voorbeeld van het tegenovergestelde ondervindt gij heden aan die dame, welke u zoo onbezonnen bij uwen familienaam noemde; haar krijgt gij nooit weder te zien.» — «Maar, wáár komt zij dan henen? Wat wordt hare straf?» vraagde ik angstig. Zij antwoordde: «Zacht, zacht, mijne genadige! dit moogt gij vermoeden; maar niet daarvan spreken.» — MARIA had de waarheid gesproken; op den volgenden gezelschapsdag zochten mijne oogen vergeefs de ongelukkige ELVIRA; ik zag haar nooit meer; wat haar lot geworden is, kan ik slechts met ontzetting vermoeden.

«Veertien dagen lang was ik de uitverkorene. Den veertienden dag was het gezelschap weder bij mij; [illegible] vertrokken was, geleidde mij MARIA naar eene andere en kleine kamer, welke nu voortaan mijn verblijf zoude wezen. Ook mijne roode staatsiekleeding moest ik afleggen en tegen eene grove verwisselen; en slechts wanneer de genadige heer eens weder een bezoek van mij verlangde, ontving ik eene fijnere morgenkleeding, en werd dan telkens door MARIA afgehaald en teruggeleid. Mijn tijd verliep allerdroevigst, verdeeld tusschen vrouwelijken arbeid, vrees en verlangen naar mijne arme ouders. In deze kommervolle leefwijze was geene andere afwisseling, dan dat ik eens in de week, gekleed in mijne roode uniform, in de gezelschapszaal werd toegelaten, waar ik weldra ontdekte, dat er nu en dan nieuwe slagtoffers verschenen. In een tijdvak van drie jaren — zoo lang was ik eene gevangene in het paleis der inquisitie — zag ik meer dan dertig nieuwe slavinnen aankomen, en bijkans even zoo vele der oudere verdwijnen. Dit laatste lot, zoo als ik opmerkte, trof meestal diegene, welke er uitzagen, als of zij in gezegende omstandigheden waren; en deze kreeg ik dan ook, of eerst veel later, of nooit weer te zien.

«Ik had omtrent een halfjaar in deze mijne gevangenis doorgebragt, toen ik eene verandering in mijnen gezondheidstoestand ontdekte, welke ik aan de oude MARIA openbaarde; zij verklaarde aanstonds, dat ik zwanger was. Met afgrijzen hoorde ik dit berigt, zoowel om die omstandigheid zelve, als om het verschrikkelijk vooruitzigt op mijn lot, wanneer ik aan het waarschuwend verdwijnen van eenige mijner medegevangenen dacht. Van nu af kwam ik ook niet meer in het wekelijksche gezelschap; maar moest nu altijd alleen in mijne kamer blijven, behalve dat MARIA tweemaal [illegible] beschrijven; wat ik al wenschte en bad, dit weet ik niet meer; maar het was in den raad der ondoorgrondelijke Voorzienigheid besloten, dat ik gezond en sterk moest blijven. — Een jaar na mijne komst in die gevangenis, werd ik, met behulp van MARIA, verlost van een' gezonden en welgeschapen zoon. Goede God! Mijn hart ontroert nog, telkens wanneer ik aan mijnen onschuldigen eerstgeboren denk; niet de vrucht eener reine wettige huwelijksliefde, maar eener gehate slavernij. Ach! de natuur sprak toch tot mijn hart. Het ik slechts een eenig maal dit mijn kind in de armen hadde mogen drukken, aan hetzelve maar éénen moederlijken kus mogt geven! Maar neen! Het onbarmhartige wijf snelde aanstonds daarmede weg; mijne smeekingen, mijne vertwijfeling werden door eene diepe bezwijming afgebroken. — Toen ik weder bij mij zelve kwam, stond dat afschuwelijke wijf ook weder voor mijn bed; op mijne angstige vragen naar het kind, kreeg ik geen ander antwoord, dan een' dubbelzinnigen lach en de verzekering: dat het kind wel bewaard was. Ik geloofde haar te verstaan. — Ach! — ik [illegible] maar al te wel, en nu eerst bad ik regt innig en ernstig om den dood! Maar dit was niet de wil mijns Hemelschen Vaders. Ik kreeg, [illegible], mijne gezondheid terug, en zelfs in weêrwil van mijn knagend verdriet, mijne bittere tranen, en mijn hopeloos verlangen naar mijn kind, ouders en vrijheid.

Zoodra ik wederom hersteld was, geleidde MARIA mij naar eene andere kamer, waar ik nog een ander jong meisje vond, insgelijks van de roode afdeeling, dat wil zeggen, van TORREJONS slavinnen. Wij beide zouden nu voortaan bij elkander blijven, en dit was wezenlijk toch eenige verzachting in onze ellende. Gemeenschappelijk ongeluk maakte ons weldra vertrouwelijk; ik verhaalde haar mijne lotgevallen, en zij deelde mij de hare mede. Er was geen wezenlijk verschil tusschen dezelve; alleenlijk was zij langer hier geweest dan ik, namelijk meer dan zes jaren. Daarom vreesde zij er voor, dat haar uur nu weldra slaan zoude, want zij was eene van de oudsten in dezen *Harem*. Het was voor haar niet twijfelachtig meer, dat die meisjes, welke niet door eenen natuurlijken dood uit deze schandelijke slavernij verlost werden, naderhand, wanneer de inquisiteurs afkeerig van dezelve werden, of derzelver getal te zeer vermeerderde, op eene geweldadige wijze ter zijde geschaft werden, en derzelver [illegible] lijken met een ondoor-[illegible] overtuiging waren wij beide reeds sedert lang op den dood voorbereid; hoewel de lust tot leven en vrijheid nog dikwijls onze borst met een onbeschrijfelijk verlangen

door een kort uittreksel, aan den brief onzes beminden Konings, onder dagteekening van den 24 Junij, aan den Prins van Oranje gerigt:

«Als Souverein en als Vader gevoel ik in dubbele mate de vreugde, welke de heilrijke uitkomst van zoo vele hardnekkige gevechten allerwege verspreidt; want ik heb de zekerheid, dat mijne troepen een roemvol deel daaraan genomen hebben, en dat zij bij het volvoeren der gevaarlijkste pligten in den Zoon van hunnen Vorst eenen moedigen voorganger hebben aangetroffen.»

«Zeg hun, dat alle hunne landgenooten met welgevallen en dankbaarheid de oogen op hen vestigen, en roem dragen op hunnen volhardenden moed.»

«En vind zelf eene belooning uwer zelfopoffering en eene verzachting uwer wonde, in de eer van bij die brave Nederlanders de tolk te zijn der gevoelens, die hun zijn toegewijd door den Koning en het Vaderland.»

Hiermede eindigen wij. Onze herinnering, hoewel maar vlugtig en kort (*), zal niet onaangenaam zijn, nu de plegtige dag is gekomen, op welken Nederland ten vijf en twintigsten male in de tempelen des Allerhoogsten, deze duur gekochte, maar alles beslissende overwinning, in gebede herdenken zal. Niet beter kunnen wij ons overzigt besluiten, dan met de volgende coupletten, ons door den vaderlandlievenden dichter L. Schipper te Vorden toegezonden.

Ja, wij vieren in deez' stonde 's wereld's blijde zegepraal,
Op den dwingland, die Europa hield gekluisterd door zijn staal;
Die de Troonen nederrukte, door God zelven opgerigt,
Die als slaven volken zweepte, met de koelheid op 't gezigt.
Klinkt nu, liedren, vreugdekreten! jubelt tot de wolken door!
Blijft niet achter, Nederlanders! gij, in 't strijden altijd voor,
Laat de hoogtijds-zangen ruischen, wijd en zijd van mond tot mond,
Zingt het lied der overwinning op uw' vrijgevochten grond!

Heerschzucht, met haar lijfstaffieren, Neêrland! zetelde op uw erf,
En verkrachte uw heilge wetten, meer dan duizend, duizendwerf;
Alles wat op aarde u lief was, goed en bloed, hoe dier geschat,
Werd uw hart en arm ontweldigd, werd door roofzucht aangevat.
Maar, o vreugd! ze zijn geweken, al die dagen, vol van weê,
God zag neder in ontferming, Hij zond hulpe, Hij zond vreê,
Hij ontvlamde uw dappre zonen, Hij ontvlamde Nassau's moed,
En uw keten viel ten losprijs van hun en zijn dierbaar bloed!
Erven van der vaadren deugden, Erfprins van 's lands kroon en troon,
Is het zilvren feest, o helden! 't feest van Waterloo! niet schoon?

Statig klokgebrom roept plegtig naar des Heeren voorhof heen —
Wie zou op deez' hoogen dankdag God niet naadren in gebeên?
Neen, hij is geen Nederlander, wordt die pligt door hem verzaakt,
Wordt de naam des Alregeerders door zijn lof niet groot gemaakt.
Neen, hij is geen Nederlander, zoo zijn hart dáár niet ontbrandt,
Voor Oud-Hollands vorstlijk Stamhuis en het dierbaar Vaderland.

't Waardige Opperhoofd van Neêrland, door zijn edel kroost omringd,
Gaat reeds voor, daar ook die roepstem zijn godsdienstig hart doordringt.
Meer en meerder groeit de menigt', allen naadren, arm en rijk;
In het Huis des Hemelvaders maakt hen dankbaarheid gelijk.
Zie, de stroom wordt breed en breeder, heerlijk schouwspel! smetloos rein:
Heel ons land vloeit dankend' zamen.... Tempelen Gods, gij wordt te klein!

Hemelvader!
Zegenende Ader,
Die ons uit uw heilbron drenkt, —
Geene klanken
Kunnen danken,
Voor de goedheid, die Gij schenkt!

Hoe veel stonden
Zijn verzwonden,
Sinds Uwe Almagt redde, o Heer!
En de zegen,
Toen verkregen,
Vloeit nog daaglijks meer en meer.

't Neêrlandsch harte,
Uit de smarte
Door uw sterken arm gered,
Stijgt, bewogen,
Meê ten hoogen,
In het vurig dankgebed.

Looft gebeden,
Looft dan heden,
Looft en prijst d' Alzegenaar;
Die zoo teeder
Zag ter neder,
Op deez' vijf en twintig jaar!

Volk en Koning
Naakt uw woning,
Vorst der Heemlen en der aard'!
't Dringt hun zinnen
Dáár te binnen,
Wat Gij voor hen zijt en waart.

Leid ons verder,
Trouwe Herder!
Op des wereld's distelbaan;
Dreigen rampen,
Leer ons kampen,
En behoed ons voor vergaan!

't Ziet zijn Helden,
In de velden
Van het roemrijk Waterloo;
't Ziet de glorie
Der victorie,
Toen Gij spraakt: «Ik wil het zoo!»

Help Gij waken,
Veiligst baken!
Dat het schip van Staat nooit strand';
Welke stormen
Zich ooit vormen,
Neêrland's lot is in Uw hand!

20 Junij 1840.

(*) *Het bestek verbiedt ons de opgave van vele treffende bijzonderheden, waaraan deze veldslag zoo rijk is. Dit weinige echter vinde hier zijne plaats. De brave de Haan, kapitein van het 19 bataillon landmilitie, dat nog geene tien maanden in dienst was, zag een gedeelte der vijandelijke kurassiers in verwarring, sprong met vijftig man over eene hegge, en viel hen aan met de bajonet. De generaal Trip, door kunde en dapperheid even uitstekend, had aan te rukken tegen een corps, hetwelk hij vroeger had gecommandeerd, en dat hem zeer beminde. De luitenant-kolonel Bageluar, op de plaats komende, waar de oude garde geveld lag, bespeurde aan een' der verslagenen teekens van leven, en herkende den kolonel der gardes Crétal, in den Russischen veldtogt zijn gemeenzame vriend. De jeugd onzer manschappen en de betrekking van onze officieren tot die der Franschen, hunne voormalige vrienden en wapenbroeders, geven dubbele waarde aan de dapperheid en trouw, waaraan wij de overwinning te danken hebben.*

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 20 Junij. Men meldt uit Alexandrië, dat Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden aan boord van het fregat *de Rijn* in den avond van den 26 der vorige maand aldaar in den besten welstand is aangekomen.

— Op den 23 der afgeloopen maand Mei hield de Hollandsche maatschappij der Wetenschappen te Haarlem hare acht en tachtigste jaarlijksche algemeene vergadering, onder voorzitting van den president directeur, Jhr. W. P. Barnaart van Bergen, die de vergadering opende met vermelding van die leden der maatschappij, welke in het laatstvorige jaar zijn overleden. Vervolgens deed de secretaris verslag van hetgeen bij de maatschappij, ter beantwoording van uitgeschreven prijsvragen, sedert de laatste algemeene vergadering van 1839, was ingekomen. Hieruit bleek, dat op zeer vele vragen antwoorden zijn ingekomen; maar dat alleen het antwoord op de vraag: *Hoe verre kent men thans de geschiedenis der trekvisschen, bijzonderlijk van diegenen, die tot spijze of ander nuttig gebruik gevangen worden*, der bekrooning is waardig gekeurd. Bij de opening van het naambillet bleek schrijver van deze verhandeling te zijn de heer Marcel De Serres, hoogleeraar te Montpellier, ridder van het Legioen van Eer, enz. Deze verhandeling zal mitsdien in de werken der Maatschappij worden opgenomen.

Voorts is het programma met zestien nieuwe vragen vermeerderd, en tot directeur verkoren Mr. D. J. van Ewijck, staatsraad, gouverneur van Noord-Holland, te Haarlem; hebbende geene benoeming van nieuwe leden plaats gehad.

— Op den 18 dezer heeft te Lisse de algemeene vergadering plaats gehad van de maatschappij der Nederlandsche Letterkunde, te Leyden. De hoogleeraar M. Siegenbeek, als voorzitter, opende de vergadering met eene aanspraak, in welke de verdiensten der in het afgeloopen jaar gestorven leden met waardigheid werden herdacht. Als prijsopgave om vóór of op den 1 Januarij 1842 te worden beantwoord is verkozen de vraag: *Welken invloed heeft de koophandel der Nederlanden gehad op den staat des Lands, de denkwijs, zeden en taal der ingezetenen?* Tot leden der Maatschappij zijn benoemd, de heeren J. P. Arend, Lector te Medemblik, H. Bouman, Hoogleeraar te Utrecht, Mr. F. A. van Hall, advocaat te Amsterdam, Mr. J. van Hall, hoogleeraar te Amsterdam, Mr. W. H. Cost Jordens, Curator van het Athenaeum te Deventer, Jkh. Mr. J. de Bosch Kemper, substituut van den officier bij de Criminele Regtbank te Amsterdam; Mr. H. J. Koenen, advocaat te Amsterdam, Mr. C. van Marle, inspecteur te Utrecht. Mr. J. J. de Nepveu, substituut griffier van het provinciaal geregtshof te Utrecht; Jonkh. F. A. van Rappard, referendaris bij het departement van Oorlog te 's Gravenhage; Mr. L. A. J. W. Baron Sloet tot Oldhuis; regter-plaatsvervanger te Zutphen, en Mr. J. P. van Walree, lid der Regtbank te Amsterdam.

— In de Fransche dagbladen leest men het volgende: — «Mlle L...., eene leerlinge van Garat, debuteerde in 1809 aan de Opera Comique, te Parijs, en de dilettanti van het Keizerrijk zullen zich nog wel den overgrooten bijval herinneren, door deze bekwame zangeres verworven, die de dubbele verdienste van een uitmuntend talent en van eene bewonderenswaardige schoonheid bezat. De algemeene goedkeuring, die in der tijd aan de bekende Opera's *Une Folie*, van Méhul, en *Le Calif de Bagdad*, van Boieldieu, te beurt viel, was voornamelijk aan haar verschuldigd. De schitterende loopbaan, die zich voor deze kunstenares scheen te openen, werd eensklaps gestuit, door eenen geweldigen hartstogt, dien Mlle L.... voor een' prins der Keizerlijke familie opvatte. Mlle L.... ontving het bevel Parijs te verlaten, en tot nader order te Metz te verblijven. Het bevel kwam van zoo hooge hand, dat men wel moest gehoorzamen, doch smoorde in zijne kiem een talent, dat beloofde eenen Europeschen roem te behalen. Het verlies van het voorwerp harer liefde bragt aan de jeugdige zangeres een' noodlottigen slag toe; haar geheugen nam langzamerhand af en men merkte weldra eene groote verwarring in hare verstandelijke vermogens op. Mlle L.... was genoodzaakt het tooneel te verlaten in eenen staat van wezenloosheid, heeft sinds van de weldadigheid geleefd, en bereikte eindelijk den laagsten trap van ellende. Zij ontvreemde een paar bedlakens, in de door haar bewoonde kamer. Zij, die eenmaal op het tweede Fransche tooneel heerschte, en door de opgetogen menigte elken avond met geestdrift werd toegejuicht, stond heden voor de correctionele regtbank teregt; men ziet op haar gelaat nog de sporen eener groote schoonheid; hare zwarte lokken hebben nog hunne aanlokkelijkheid behouden, maar hare gelaatstrekken dragen de kenmerken van armoede en smart, en hare kleederen zijn slechts lompen. Zij, die met het leven dezer arme vrouw bekend zijn, zijn op haar gezigt diep getroffen. Mlle. L.... heeft den haar ten laste gelegden diefstal niet ontkend. Vóór de uitspraak der regtbank heeft de marquis de Redon verzocht eenige ophelderingen omtrent de beklaagde te mogen geven, die hij sinds 30 jaren kent, en gepoogd het misdrijf aan eene verzwakking van verstandelijke vermogens te doen toeschrijven. De regtbank, door de woorden van den officieusen verdediger tot toegevendheid gestemd, heeft mlle. L.... tot eene gevangenisstraf van 8 dagen verwezen.»

'S GRAVENHAGE 19 Junij. Heden is de 22ste vergadering van de Synode der Evangelisch-Luthersche kerk op de gewone wijze gesloten.

— Gisteren heeft voor de correctionele regtbank alhier de beruchte zaak gediend van de twee Engelschen, die, wegens mishandeling van den heer C., vervolgd worden.

Mr. M. J. van Gigch heeft de twee beklaagden met zijn gewoon talent verdedigd, en, onder anderen, betoogd, dat zij tot die mishandeling niet uit boos opzet, noch uit wraaklust, gekomen zijn; doch dat de heer C. een' allerergerlijksten toeleg op hunne reisgenoot E. C. gemaakt had; dat zij reeds op het punt stonden deze residentie te verlaten (waar de policie hen verkeerdelijk voor vagebonden of schelmen had aangezien), toen C. hun een briefje schreef, waarin hij hen uitdaagde hem te komen opzoeken, indien zij voldoening eischten. Dit was de aanleiding geweest tot eene vechtpartij, waarbij aan beide zijden klappen waren uitgedeeld, enz. Wijders heeft de pleiter aangemerkt, dat aan de onder eede afgelegde verklaring van den heer C. niet te veel geloof kon worden gehecht, vermits de stand van dien getuige in dit geding allermoeijelijkst was, en hij niet anders kon verklaren zonder zich zelven te beschuldigen.

Mr. Dirk Donker Curtius heeft van zijne zijde voor de civiele partij, den heer C., het woord gevoerd en beweerd, dat deze in de aanlokkelijkheden van mejufv. E. C. aanleiding tot zekere vrijheden had gevonden. De p[...] heeft wijders een allerongunstigst tafereel van deze vrouw geschetst.

Bij repliek heeft Mr. M. J. van Gigch dit tafereel trachten te verzw[...] en zich beroepen op een nommer van de *Gazette des Tribunaux*, behe[...] de vrijspraak van Mej. E. C., ten aanzien van eenen gepleegden die[...] waarvan zij was beschuldigd.

Nadat nog de advocaat der civiele partij kortelijk had gedupliceerd, [...] uitspraak bepaald op aanstaanden Donderdag.

ROTTERDAM 19 Junij. Gisteren, op den vijf en twintigsten heug[...] verjaardag van den gedenkwaardigen 18 Junij 1815, vierden de z[...] eigen middelen uitgerust hebbende leden van de in dat jaar te Rott[...] opgerigte compagnie vrijwilligers jagers te paard de gedachtenis van [...] dienstverbindtenis, te Voorburg, op *Rust en Vreugd*, het buiten[...] van een hunner, den heer M. Hoffman. Slechts enkelen, hun door de[...] ontvallen, of door uitlandigheid of andersoortige beletselen verhinderd, [...] ken. Ook een der aan de compagnie toegevoegde officieren, de majoor [...] Zanten, destijds 2de luitenant, was aanwezig. Van de beide overigen, [...] kolonel Battaerd en den ridmeester Thirion, was de eerste overleden; [...] de laatstgenoemde door ongesteldheid, zijns ondanks en tot aller leedw[...] van de ontvangen uitnoodiging geen gebruik had kunnen maken. Onder de [...] wezigen bevonden zich velen, die in 1812 een gedeelte hadden uitge[...] van de gedwongen eerewacht van den Franschen Keizer. Voorts hadden [...] lijke vrijwilligers van 1830 en officieren van de in dat jaar uitgetrokk[...] biele Rotterdamsche schutterij zich de uitnoodiging tot deelneming aa[...] herinneringsfeest volgaarne laten welgevallen. Vele en aangenaam wa[...] herdenkingen aan en uit de dagen en het krijgsmansleven van 1815 [...] heerschte gedurende het gansche feest bij de hereende spitsbroeders de [...] moedigste stemming en hartelijkste eenstemmigheid; vooral aan den m[...] ontbrak het, bij dankbare hulde aan den heuschen gastheer, aan gee[...] geestdrift ontvangen toasten op den Koning, den Kroonprins, het Vad[...] de zege van Waterloo, Nederlands onafhankelijkheid, en andere aan de [...] genheid en het doel des zamenzijns passende toespraken en ontboezem[...] Ook de stad Rotterdam, wier burgemeester, destijds opperwachtm[...] mede was aangezeten, mogt niet ongedacht blijven. Na den maaltijd [...] en verraste op het achterplein een verlicht chassinet, met toepasselijk[...] en bijschriften, terwijl fraaije vuurwerken in de met smaak verlichte [...] deldreven eene feestviering besloten, die, terwijl zij bij alle aanwezig[...] liefde voor Vorst en Vaderland op nieuw heeft opgewekt, tevens de b[...] van broederlijke vriendschap, eenmaal in hagchelijke omstandigheden [...] geknoopt, weder naauw heeft toegehaald.

De vijf en twintigjarige gedenkdag van den slag van Waterloo is g[...] ook alhier gevierd geworden, door het uitsteken van vlaggen van versch[...] gebouwen en schepen. Des avonds is in *den Doelen* een buitengewone [...] hall gehouden, die met een fraai vuurwerk besloten is.

DORDRECHT 19 Junij. Gisteren is te Sliedrecht door den wel-edel[...] burgemeester G. van Hattem, aan den heer J. Giltay, genees-, he[...] verloskundige binnen genoemde gemeente, op eene voor hem ve[...] wijze ter hand gesteld eene gouden medaille, welke bij Zr. Ms. besl[...] den 21 Dec. ll., n°. 186, aan genoemden heer Giltay is toegeken[...] hebbende zich ter bevordering der koepokinenting in 1838 bij uitne[...] heid verdienstelijk gemaakt.

ARNHEM 19 Junij. Gisteren werd in appel behandeld de zaak [...] J. M. Blok, huisvrouw van A. Cohen, koopvrouw te Nijmegen, app[...] van een vonnis der arrondissements-regtbank aldaar, welke zaak reeds [...] ger door het Hof werd behandeld, doch uit hoofde van de wedersp[...] twee tegen elkander overstaande getuigen, aangaande het al of niet [...] staan van zeker kelder-venster, door het Hof uitgesteld, en een na[...] derzoek dienaangaande gelast geworden. Ter teregtzitting waren enk[...] tuigen dien aangaande in wederspraak, hetwelk ten gevolge had, [...] heer voorzitter één' derzelve eene ernstige bestraffing heeft gegeven, [...] ten aanzien van de woorden door de appellante tegen den koopman [...] gebezigd, zeggende de één gehoord te hebben, dat de appellante zou [...] zegd hebben: gij zijt de oorzaak van den dood uws vaders; een and[...] hebt uw' vader half dood geslagen; een derde: gij hebt uw' vader [...] den grond geholpen. De eerste regter heeft deze imputatie van di[...] beschouwd, dat, indien het verwijt gegrond was, het den klager [...] aan den haat en de verachting zoude blootstellen zijner medeburgers, [...] volgens, uit aanmerking, dat de appellante uit boos opzet jegens de[...] heeft gehandeld, haar veroordeeld tot eene gevangenis van eene [...] boete van *f* 25 en ontzegging der regten, bij art. 42 van het wetb[...] strafregt omschreven, gedurende vijf jaren. De heer advocaat Mr. de [...] penaer heeft de appellante verdedigd, en is daarna overgegaan tot [...] dediging van de klagt zelve, waarbij Z. Ed. Gestr. onder andere [...] weerde; 1°. dat de woorden: gij zijt de oorzaak geweest van uws [...] dood, geene imputatie daarstelden, omdat de klager daarvan buite[...] schuld oorzaak konde zijn, door eenen aan zijnen vader aangedanen [...] en 2°. dat de woorden: gij hebt uwen vader onder den grond ge[...] even min beleedigend voor den klager konden zijn, omdat zij daardo[...] gemeend hebben, dat hij het stoffelijk overschot zijns vaders had hel[...] aarde bestellen, en dezen tot de laatste eer had vergezeld. De hee[...] caat-generaal Mr. Dijckmeester, repliceerde hierop, en beweerde onde[...] ren, dat de appellante werkelijk met boos opzet had gehandeld, en [...] die omstandigheden geenszins te denken was, dat de appellante in b[...] gewondenheid en drift, met dergelijke gedachten als door den ve[...] zijn voorgedragen, zouden zijn bezield geweest.

Het Hof zal in deze zaak nader uitspraak doen.

NIJMEGEN 19 Junij. De Arrondissements-Regtbank alhier heeft [...] uitspraak gedaan in de zaak tegen de kapiteins der stoombooten H. K[...] de *Komeet*, en J. Scott, van de *Stad Keulen*, en den eerstgemelde [...] ingestelde regtsvordering ontslagen, en laatstgemelde veroordeeld [...] gevangenisstraf van 14 dagen, eene boete van *f* 50 en in de kos[...] schuldig aan overtreding van art. 1 van Zr. Ms. besluit van 15 April [...] in verband met art. 1 van het besluit van 4 September 1824.

---

vervulde. De wateren van den *Ebro* en de geurige bosschen aan deszelfs oever, welke wij door ons venster konden zien, kwamen ons voor als een paradijs, waarvan wij voor eeuwig verdreven waren, waarhenen wij nooit weer zouden terugkeeren, even min als onze eerste voorouders naar den hof van *Eden*. Wanneer ik somtijds eens, op de *mandoline*, een' der lievelingsgezangen mijner jeugd speelde, en FRANCESCA mijn spelen vergezelde met hare zachte smeltende stem, ach! dan was het ons, alsof onze harten in onuitsprekelijken weêmoed werden opgelost, alsof hoop en vertwijfeling, hemel en hel streden om het bezit onzer arme zielen. Twee jaren lang duurde nog dit ons kommervolle leven; wij konden onmogelijk eene redding voorzien, en toch was het uur onzer bevrijding naderbij, dan eene van ons beide hadde kunnen vermoeden.

Eens op eenen zomerdag van het jaar 1706 zaten wij juist te spreken over de schoonheden der natuur, welke wij wel nooit meer zouden genieten, toen een ongewoon gedruisch, in dit verblijf der verschrikking, onze verwondering opwekte. Nu eens vermeerderde dit gedruisch, dan verminderde het weder; nu eens naderde hetzelve, dan verwijderde het zich weder. Wij hoorden haastige en zware voetstappen, waar anders allen plagten voort te sluipen, la graam en zacht als geesten; wij hoorden luide en sterke stemmen, waar wij drie jaren lang niet anders dan een angstig fluisteren en een droevig prevelen hadden vernomen; waarvan ik echter moet uitzonderen het hartverscheurend gillen, dat somtijds, in de stilte van den nacht, uit de pijnkamer tot in onze cellen doordrong en ons dwong, om onze hoofden onder de kussens te verbergen. Wij hoorden het gekletter van wapenen, zoo geheel verschillend van het rammelen der ketenen en het knarsen der deuren van de gevangenissen. Geneigd als wij waren, om het ergste te vreezen, meenden wij, dat er een groot *auto da fé* zou worden uitgevoerd. Maar neen! dit was niet mogelijk; want wij vernamen duidelijk een geluid, dat ons geheel vreemd was, dat voorzeker nooit te voren binnen deze muren gehoord was: — gelach, de taal der vreugde en der vrolijkheid. Zoo magtig, zoo onweêrstaanbaar werkten deze ongewone blijde klanken op ons beiden, dat wij, in weêrwil van onze benaauwende vrees en angstige nieuwsgierigheid, zelve begonnen te lagchen; hoewel wij ook oogenblikkelijk deze buitengewone beweging weder staakten, even alsof wij ons op een misdrijf betrapten. Het gedruisch naderde meer en meer; velerlei stemmen klonken door elkander, en een schaterend lagchen weêrgalmde wonderlijk in de hooge gewelfde gangen. Wij hoorden duidelijk eenige deuren opensluiten, en andere met geweld instooten. «Heilige Maagd!» riep ik uit, «FRANCESCA! wat is dat? hoor ik niet Fransch spreken?» — «Stil, stil,» fluisterde zij; «ik geloof het bijkans ook — ja, waarlijk! het is Fransch.» Nu hoorde ik iemand in het Fransch zeggen: «Komt uit, mijne dames! gij zijt vrij; de heilige vaders hebben zich zoek gemaakt.» Kort daarop hoorden wij eenen anderen in gebroken Spaansch roepen: «Hierhenen, oude heks, met uwen sleutel; laten wij zien, of die op deze deur past.» Dit was onze deur, zij ging open, en een jong Fransch officier trad binnen, zeggende: «Mijne schoone dames! nonnen! of hoe ik u ook moet noemen; indien gij u tegen uwen wil hier bevindt, dan is uwe kooi thans geopend. Het is heden mijne taak, deze vertrekken een weinig te luchten. Kan het u behagen, om zoo lang versche lucht in te ademen?» Wij lieten ons dit niet tweemaal zeggen, en, in de haast onzen bevrijder dankende, vlogen wij, als ontsnapte vogels, buiten onze noodlottige gevangenis.

Onze eerste gang was naar de woning mijner ouders. Helaas! die leefden niet meer. Verteerende droefheid over hun verloren kind had hen reeds vóór lang naar het graf gesleept. Bij het naderen van het kasteel, ontmoette ik onzen ouden dienaar SANCHEZ. Van schrik, verwondering en vreugde, mij weder te zien, was hij zoodanig bevangen, dat hij in het eerst geen woord konde uitbrengen; eindelijk gaven tranen hem lucht, en toen berigtte hij mij: «Verkropte droefheid en kommer hadden mijnen vader op het ziekbed geworpen; langdurig was zijn lijden geweest, en dit was niet geëindigd dan met den dood. Eene maand daarna was ook mijne moeder hem in het graf gevolgd. De inquisitie had zich alle roerende en onroerende goederen toegeëigend, dewijl ik, om kettersche gevoelens, tot levenslange gevangenis was veroordeeld.» De oude man schudde het hoofd over mijne bevrijding, en meende, dat die niet van langen duur konde zijn; en uit vrees, van zelf gestraft te worden als iemand, die met eene kettersche omgang had gehad, ontvlood hij mij plotseling als eene besmette. Zoo was ik dan alleen en van alles beroofd, in de wereld, alleen met mijne bittere droefheid, die weldra tot vertwijfeling overging. FRANCESCA was reeds, vóór hare schandelijke gevangenneming, een onderloos meisje geweest, welke eene verwante tot zich had genomen. Bij deze durfde zij geene toevlugt te zoeken, want zij kon zich ligtelijk voorstellen, dat over haar hetzelfde v[...] geveld, als over mij. Wij wierpen ons neder, omhelsden elk[...] wenschten ons den dood. «Waartoe vergeefs iets wenschen,» [...] eindelijk, «wat wij in onze magt hebben? Hier aan onze voeten [...] de *Ebro*; zijne diepe wateren kunnen weldra een einde maken [...] schande en ons lijden, en ons bevrijden voor de wreedheid der m[...] Kom, LEONORA! wij willen ons op dezen heuvel plaatsen, die [...] stroom overhelt, ons met onze doeken te zamen binden, ons in de [...] dende golven nederstorten, en in elkanders armen sterven.» Zwijge[nd stond] ik op, maakte mijnen doek los, en trad met mijne vriendin op [...] sten rand des heuvels. Wij bonden onze doeken om elkander, wie[rpen] eenen weemoedigen blik op de zon, die zoo vriendelijk en zacht a[...] bosch nederdaalde, zonken toen op onze knieën, en vouwden ons[...] tot een laatste gebed.

In eens gevoelden wij ons door een paar sterke armen van achter [...] houden; wij zagen om: het was onze bevrijder, de Fransche officie[r...] den d....l!» riep hij; «gij bevallige meisjes! gij arme ongeluk[kigen!] gij u zelve verdrinken? was het daarvoor, dat ik uwe gevangenis ope[nde?] «Weldadige vreemdeling!» antwoordde FRANCESCA, «wij hebben g[...] dere toevlugt; al ons eigendom is verbeurd verklaard: onze ouders [...] storven; alle onze verwanten en vrienden schuwen en ontvlieden [...] weldra zullen onze vervolgers ons weder inhalen, om, op eene wree[de...] dit lijden te hernieuwen en te verhoogen, hetwelk wij thans wilden eindi[gen.»] «Ach, mijn God!» riep hij uit; «maar neen! gij zult zien, dat een [...] officier meer medelijden heeft, dan een Spaansch priester. Gij heb[t ...] toevlugt? — geene vrienden meer? Welaan dan! Volgt mij m[...] *Frankrijk!*» Geene van ons beide antwoordde; maar wij zagen n[...] den vloed, als onzen laatsten en eenigsten vriend. «Arme kin[...] hernam de Franschman: «ik zie en besef, waarvoor gij vreest; [ik] zweer u, bij mijne eer, bij mijnen degen en bij dit ridderkruis, dat [...] als een onwaardige draag, ik heb geene slechte bedoelingen met [...] «Dit gelooven wij gaarne; maar hoe zullen wij naar een vreem[d ...] reizen? wij beide vrouwen alleen onder wilde krijgslieden? wie zal o[ns be]schermen?» — «Mijn arm!» riep hij met geestdrift; «maar he[...] lieve meisjes! wat ik u voorstel: Ik heb eenen vriend, in mijn re[...]

FRANKRIJK.

PARIJS 18 Junij. De tegenwoordige zitting van de beide Kamers loopt haar ten einde; de afgevaardigden hebben de begrooting der uitgaven behandeld en houden zich alsnu met onderscheidene wetsontwerpen bezig, die meest alle op de ontwikkeling der materiële belangen betrekking hebben. Heden is de voordragt betrekkelijk de daarstelling van eenen stoombootendienst tusschen Frankrijk en America, met eene overgroote meerderheid, aangenomen. Ook heeft de Kamer een ontwerp tot viering der Julij-dagen in overweging genomen, welke viering, uithoofde van het tiental verloopen jaren, met bijzondere plegtigheid schijnt te zullen plaats hebben. Ook de afgevaardigden hebben, op voorstel der Regering, met schier eenparige stemmen, bepaald, dat bij die gelegenheid de tot vereeuwiging dier gebeurtenis opgerigte kolom, welke het stoffelijk overschot der in 1830, zoo als de wet zich uitdrukt, tot verdediging van het Charter gesneuvelde burgers bevat, eindelijk zal worden ontbloot. Een ander punt waarbij ook het buitenland belang heeft, schijnt echter nog vóór het einde der zitting in behandeling te zullen komen, en waarschijnlijk tot zeer levendige beraadslagingen aanleiding geven. Volgens de grondwettige bepalingen, is de goedkeuring der vertegenwoordigende Kamers noodzakelijk om ook bij wijze van tractaat met vreemde mogendheden veranderingen in het bestaande toltarief te kunnen brengen. De aanhangige onderhandelingen tot sluiten van een handelstractaat met Engeland en de Nederlanden, welke welligt binnen kort na de sluiting der zitting eene uitkomst zouden kunnen opleveren, hebben eenige vrienden van het Ministerie het denkbeeld ingegeven, een voorstel te doen, om aan het bestuur de bevoegdheid toe te kennen om in het tijdsverloop van de eene zitting tot de andere handeltractaten in werking te brengen, zonder daartoe de toestemming der Vertegenwoordiging te behoeven. Het daartoe door den heer Tesnières gedaan voorstel schijnt echter aanvankelijk grooten tegenstand te ontmoeten.

— Te Straatsburg is eergisteren het standbeeld, ter eere van den republikeinschen generaal Kleber, die vooral bij den krijgstogt naar Egypte groeten roem heeft verworven, en aldaar den dood heeft gevonden, met plegtigheid ingewijd. Eene van alle kanten zamengevloeide menigte was daarbij tegenwoordig, hoewel de rust op geenerlei wijze is gestoord. De bewerking van dit standbeeld, hetwelk door den heer Grass is vervaardigd, wordt zeer geroemd.

— De maarschalk Valée heeft een besluit bekend gemaakt, waarbij in de havens van Algeria, de volgende goederen, onder welke vlag en van welken oorsprong ook, vrij van alle inkomende regten zullen worden toegelaten, te weten: gezouten varkensvleesch, vet, rijst, aardappelen, peulvruchten, benevens derzelver meel, grutten, gepelde garst, gort, eijeren, olijfolie, gedroogde vruchten, zijdewormeijeren, verfhout en molensteenen.

— De Madridsche post van den 10 dezer is heden niet aangekomen; men wil weten, dat eene télégraphische dépêche het stellig berigt heeft gebragt, dat het vroeger aangekondigde vertrek der beide Koninginnen, eindelijk den 11 heeft plaats gehad, en dat de doorluchtige personen overal de levendigste betuigingen van toewijding, door de van alle kanten zamengevloeide bevolking, worden begroet. — De gewone correspondentie drijft den spot met het door sommige dagbladen medegedeelde, betrekkelijk eene echtverbindtenis tusschen den prins Ernest van Saksen Coburg en de tienjarige Isabella II, voornamelijk op grond, dat het in de XIX eeuw eene dwaasheid zoude zijn, het voorbeeld te volgen van vroegere tijden, vorstelijke personen, wanneer zij nog niet de jaren van onderscheid hebben, reeds te verloven, en meent, dat eerst binnen 5 of 6 jaren daarvan ernstig sprake kan zijn.

DUITSCHLAND.

BERLIJN 12 Junij. Z. M. de Keizer heeft, bij het uitvaardigen van het besluit, waarbij aan het hof de rouw, ten gevolge van het overlijden van wijlen den Koning van Pruissen, wordt voorgeschreven, tegelijker tijd bepaald, dat het huzaren-regement Koning Frederik Wilhelm n°. 10 den rouw voor den tijd van 5 weken aan zijn vaandel zal dragen, en voor altijd den naam van den overleden Monarch behouden. Voorts heeft Z. M. als een blijk van vriendschap voor den thans regerenden Koning van Pruissen het eigendomsregt van dit regement aan Hoogstdenzelven overgedragen.

STADSNIEUWS.

Het Criminele Regtbank in Holland heeft, op den 19 Junij, het vonnis der arrondissements regtbank te Haarlem, dd. 17 Maart, waarbij G. v. d. H., J. Z. H. W en P. P. zijn ontslagen van alle regtsvervolging ter zake van het hun ten laste gelegde wanbedrijf van onderlinge zamenspanning of vereeniging van werklieden; en de tweede daarboven ter zake van mishandeling, is veroordeeld tot 3 maanden gevangenis en f 8 boete, alsmede in de kosten, bekrachtigd. — Het vonnis der arrondissements-regtbank te Hoorn, dd. 24 April, waarbij J. A. de R. is veroordeeld ter zake van opligting of knevelarij, tot een jaar gevangenis en f 25 boete, met de kosten, bekrachtigd. En het vonnis der arrondissements regtbank te Alkmaar, dd. 17 April, waarbij J. C., ter zake van bedelarij, is veroordeeld tot drie maanden gevangenis, met last om daarna te worden overgebragt naar eene bedelaars-kolonie, verbeterd, en als nu veroordeeld tot 14 dagen gevangenis, en om daarna naar eene bedelaars-kolonie te worden overgebragt, alsmede in de kosten.

Aangekomen en gelogeerd in het *Hof der Nederlanden*, Doelenstraat: de baron de Vos van Steenwijk van Windesheim, lid der Provinciale Staten van Overijssel, en de baron de Vos van Steenwijk, 1ste luitenant bij het regement dragonders n°. 5.

ONDERTROUWD. 18 Junij. L. C. Schippers, van *de Willemstad*, en ... Bekker.

GETROUWD. 18 Junij. F. W. Grasheide en J. C. van den Bergh, ... — C. W. Dreckmeier en A. Struwer.

BEVALLEN. 12 Junij. C. L. Klinkenberg, geb. Kerckhoff, D.

OVERLEDEN. 15 Junij. A. M. Kauge, wed. J. H. Reisig, 80 j. — ... Junij. F. Polak, geb. Brock, 40 j.

Beursprijzen der Effecten.

AMSTERDAM, 20 Junij. 4½ Ure.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	volg. de Soct. tot nut des Obligatie-handels. van	tot	gebleven.	volgens de Effecten-Societeit. laagste.	hoogste.	gebleven.
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	53¾	¾	⅝	53 3/16	⅝	3/16
Dito . . . . . » 5	101¼	½	7/16	101¼	7/16	7/16
Uitgest. dito . . »	»	»	»	»	»	»
Kansb. . . . . . » f	24	¼	⅛	24⅛	»	»
Amort. Syndic. » 4½	92½	¾	⅝	92⅝	»	»
Dito . . . . . » 3½	»	»	»	»	»	»
Hand. Maatsch. . » 4½	179½	180	179¾	179¾	⅞	¾
N. dito . . . . » 4½	»	»	»	»	»	»
N. dito 1837. » 4½	»	»	»	»	»	»
Entrepôt-Dok . » 4½	»	»	»	»	»	»
O. I. Leening . » 4	»	»	»	»	»	»
Dito . » . . » 5	99	¼	3/16	99⅛	3/16	⅛ à 3/16
Aand. Kansb. . » 4½	»	»	»	»	»	»
Spoorw. Haarl. . »	»	»	»	»	»	»
Dito Rijn- . » 4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR... Inschr. G. B. . » 3	»	»	»	»	»	»
ENGEL...... Dito . . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.... *Ardoin's* . . . . » 5	24¾	25¼	24 15/16	24 15/16	25	24 15/16
Dito onbep. . » 5	»	»	»	»	»	»
Passive . . . . . »	»	»	»	»	»	»
Deferred . . . . »	»	»	»	»	»	»
Fr. Uitgest. . . »	»	»	»	»	»	»
Eng. dito . . . »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. *L.* & *B.* . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *F.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Lond. » 5	»	»	»	100⅞	»	»
RUSLAND.. 1798, 1816. . » 5	105½	106	105⅞	105¾	»	»
1828, 1829. » 5	105¾	106¼	106⅛	106	⅛	»
1831, 1833. » 5	»	»	»	»	»	»
Oblig. te Lond. . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamb. . » 5	»	»	»	»	»	»
Inschr. Assign. . » 6	»	»	»	»	»	»
Cert. dito. . . » 6	»	»	»	»	»	»
POLEN...... Aand. à fl. 300. . » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500. . » »	»	»	»	»	»	»
PRUISSEN.. Dito R. 50. . » »	130½	131½	131	131	»	»
g. Lond. 1830. » 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR.. Aand. à fl. 100. » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250. » »	»	»	»	»	»	»
Metaliek . . . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 2½	»	»	»	»	»	»
Dito te Lond. » 5	»	»	»	»	»	»
Weenb. *G.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 4	»	»	»	»	»	»
Aand. fl. 500. . » f	»	»	»	»	»	»
Dito fl. 250. . » »	»	»	»	»	»	»
Bank-Actiën . . » 3	»	»	»	»	»	»
DENEM..... Obl. Lond. . . . » 4	78	½	¼	»	»	»
BRAZILIE.. Dito dito . . » 5	78	½	¼	78¼	»	»
LOUISIANA *H.* & *C°.* . . . . . » 5	»	»	»	»	»	»
Am. Bk. *H.* & *C°.* » 5	»	»	»	97¼	«	»
Dito Rothsch. » 6	»	»	»	»	»	»
DARMST... Loten . . . . . . » f	»	»	»	»	»	»
NASSAU.... Loten . . . . . » »	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

De handel in Fondsen was heden in het algemeen niet uitgebreid; Hollandsche bleven op nieuw iets vaster. Ardoins tegen verwachting niet williger van Antwerpen komende, waren ook alhier iets flaauwer; de andere alle onveranderd. In Zuid Americaansche was nog al kooplust.

Griekenl. roode à £ 100 en 200 10½. Columbia 2de Leen., à £ 100, 18⅝, ⅞, ¾. Dito à £ 250. 17½, ¼, ⅛. Peru 11⅝, ½. Nieuwe Mexico 5 pCt. 32½. Coupons Ardoins 17¼, 3/16.

Koers van het Geld: Beleening 2¾, 3. Prolongatie 2½, ¾. Wissels Disconto 3 pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 53 3/16. Kansb. f 24⅛. Handel-Maatsch. 179¾. Ardoins bleven zeer willig 25⅛, ¼.

PER DUIF.

LONDEN, Donderdag 18 Junij.

Consols op tijd 3 pCt. 91¾ à ⅞. Brazilië 5 pCt. 76¼ à ¾. Mexico 6 pCt. 31¾ à 32¼. Dito 1837 5 pCt. 33 à ½. Columbia 2de Leening, 6 pCt. 27¾ à ⅝. Ardoins m. c. 5 pCt. 26¾ à 1. Passive 6¼ à ½. Deferred 12¼ à ½. Denemarken 3 pCt. 79 à 80. Peru 6 pCt. 16 à 17. Portugal 5 pCt. 35⅛ à ⅝. Dito 3 pCt. 24⅛ à ¾. Holland 2½ pCt 54⅝ à ⅞. Dito 5 pCt. 101¾ à 102. Dito O. I. 5 pCt. 99¾ à 100.

Spaansche en Columbianen ferm tot de notering; in andere Fondsen bijna niets gedaan.

ANTWERPEN, Zaturdag 20 Junij.

Gisteren avond waren Ardoins 24 15/16 p. Men zegt van Parijs, dat de prijs der Ardoins ⅛ lager bleef.

BRUSSEL, Zaturdag 20 Junij.

De prijs der Ardoins bleef gisteren avond 24 13/16 g.

---

gekwetst is, en eerlang naar *Frankrijk* zal vervoerd worden; zijne beide bedienden zijn in den laatsten veldslag gevangen geraakt; gij beiden zult dus zoo lang die vriend nog moet hier blijven, de plaats van zijne bedienden vervullen; voor behoorlijke manskleeding zal ik zorg dragen. Komt, komt! mijne lieve kinderen! Het is toch beter in *Frankrijk*, dan daar beneden op den grond van den *Ebro*.» Met deze woorden had hij reeds onze doeken losgemaakt, en ons onder de armen genomen. Wij volgden hem, want de lust tot leven was op nieuw in onze harten weder opgewekt; en een paar tranen, die van de bruine wangen des krijgsmans nederrolden, boezemden ons vertrouwen in.

Op den korten terugweg naar *Saragossa*, verhaalde die officier ons, dat hij FAUCAULT heette en kapitein was over eene compagnie grenadiers; en hij deed alle mogelijke moeite, om ons te vertroosten en te bemoedigen. Het laatste gelukte ook vrij wel, zoo dat wij besloten, ons nieuw lot met moed te aanvaarden. Zoodra wij in de stad gekomen waren, bragt hij ons terstond bij zijnen zieken vriend, majoor BROUSSIER. Deze was een man van middelbare jaren, zeer minzaam en vriendelijk, die eene opregte deelneming in ons geluk te kennen gaf. De verkleeding werd aanstonds volbragt, en wij begonnen onze nieuwe taak. Wij verpleegden dien goeden man met de zuiverste liefde en oplettendheid; en kregen verlof, dat FRANCESCA en ik dag en nacht bij elkander mogten blijven; maar wij durfden het niet wagen, buiten de woning te komen. Acht dagen daarna was de majoor weder zoo verre hersteld, dat hij, zonder gevaar, in eenen wagen konde vertrekken. Even vóór het vertrek krijgen wij volledige Fransche mannenkleedingen, die ons geheel onkenbaar maakten, en dewijl wij het Fransch zoo gemakkelijk spraken als onze moedertaal, zoo hadden wij geene vrees meer, ontdekt te worden. Wij stapten dus moedig mede in den wagen, begeleid door FAUCAULT en zijne compagnie grenadiers. Wij trokken over de Pyreneen, en op derzelver top zeiden wij een laatst vaarwel aan ons Vaderland.

Wat zal ik verder verhalen van onze reis door *Spanje* en *Frankrijk?* Om de waarheid te zeggen, ik heb niet veel meer gezien, dan den heer FAUCAULT, die altijd naast onzen wagen reed, en wel gedurig aan die zijde, waar ik zat, om veel met mij te kunnen spreken. Naderhand, toen het paardrijden hem lastig viel, kwam hij ook in den wagen, en zat dan altijd tegenover mij. Om kort te zijn, in plaats van onze reis te beschrijven, wil ik liever in eens de uitkomst derzelve mededeelen; zij was deze: Zoodra wij in *Rochefort* aankwamen, de woonplaats van die beide heeren, werden wij aan derzelver ouders voorgesteld, ik, als de verloofde van FAUCAULT, en FRANCESCA als die van BROUSSIER. Eene maand later werd onzer beider bruiloft gevierd.

En thans, terwijl ik, op verzoek van mijnen echtgenoot, mijne vroegere lotgevallen opteeken, om dezelve naderhand bekend te maken, ben ik, reeds zeven jaren lang, de gelukkige echtgenoot van mijnen geliefden FAUCAULT, en eene blijde moeder van vier lieve kinderen. Mijne vriendin FRANCESCA is even zoo gelukkig als ik. Wij wonen in eene en dezelfde straat, en zien elkander bijkans dagelijks: dan spreken wij nog dikwijls over de genoegens onzer kindschheid, over de schandelijke slavernij en het naamlooze lijden onzer bloeijende jeugd, en over ons onverwacht tegenwoordig geluk.

BLADVULLING.

In 1754 werd te *Berlijn* eene kinderlooze weduwe vermoord. De verdenking viel op eenen armen candidaat, haren eenigsten huisgenoot, die met privaat-lesgeven zijn onderhoud won. Zijn bezweren, dat hij in den nacht, waarin de misdaad werd gepleegd, van een bezoek bij eenen dorps geestelijke terugkeerende, tot den morgen was verdwaald geraakt, deed niets af, en de pijnbank ontperste hem de bekentenis. Eenige achtenswaardige burgers wendden zich, ten behoeve van den candidaat, tot den grootkanselier COCCEJU, die eene lijkschouwing beval, waarbij de scherpregter tegenwoordig moest zijn, ten einde te onderzoeken, of de weduwe zich misschien niet zelve kon gewurgd hebben. De scherpregter verklaarde, dat de vrouw integendeel door eenen strop was gewurgd, zoo als slechts een scherpregter of zijn knecht kon vervaardigen. De policie deed nasporingen, en nam twee vreemde scherpregtersknechts, die zich te *Berlijn* ophielden, gevangen, en beide bekenden de weduwe te hebben vermoord. Op bevel van FREDERIK II, werd de pijnbank dadelijk afgeschaft, en de beeltenis van den onschuldigen candidaat in de zaal van het kamergeregt geplaatst.

WISSELKOERSEN. ROTTERDAM, 18 Junij.

Hamburg 2/m 35 5/16, k. 35 ... Parijs 2/m 56 ... k. 56 11/16. Bordeaux 2/m 56½, k. 56½. Frankfort 6/w 36 1/16.

19 Junij.

Londen 2/m 11.90, k. 11.97½. Hamburg 2/m 35 5/16, k. 35 3/16.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIJS, Donderdag 18 Junij.

Fransche Fondsen waren ook heden, doch bij weinig affaire, iets meer aangeboden, waardoor derzelver prijzen weder iets flaauwer bleven. In de vreemde Fondsen was weinig handel of variatie. Ardoins bleven als gisteren gevraagd à 27⅛.

Na de beurs: 3 pCt. 84.67½.

Wissel. Amst. 1/m 210¼; 3/m 209⅛.

ANTWERPEN, Vrijdag 19 Junij.

België. . . . . 5 pCt.	103¾.		Ardoins. . . . 5 pCt.		24⅞, ⅛.
dito 4	»	96⅛.	Denemarken. . 3	»	78¼.
dito 3	»	75¼.	Brazilië. . . . 5	»	78.
Metaliek. . . . 5	»	109¾.	Pruiss. Loten .	f	130¼.
Loten fl. 250.	f	415.	Pol. Lot. fl. 500.	»	141½.
Nassau Loten .	»	22.	dito » 300.	»	126¾.
Darmst. Loten.	»	24.			

Algemeen verwachtte men heden een hooger merk der Ardoins van Parijs; hetzelve echter onveranderd komende, was men dan ook iets minder willig gestemd, en van 24⅞ g. à 25 p. ging de prijs terug tot 24⅝, en bleef 24 11/16 g. ¾ p. Premie 1/m 25¼ d. 1. Coupons 17¼. In andere Fondsen geene variatie. De Aandeelen *Société de Commerce* zijn steeds aangeboden à 85¼ exd.

BRUSSEL, Vrijdag 19 Junij.

De koers der Ardoins van Parijs onveranderd komende, konden dezelve zich niet op den prijs van gisteren avond, 24⅞, souteneren; men opende op 24¾, ging terug tot 24 9/16, en bleef 24⅝. Coupons 17 p. Belgische Fondsen onveranderd; 5 pCt. 103⅝ à ¾; 4 pCt. 96; 3 pCt. 75¼.

BERLIJN, Dingsdag 16 Junij.

Pruissische Fondsen bleven tot iets hooger koersen gevraagd. In buitenlandsche was weinig affaire.

Wissel. Amst. k. 139⅞, 2/m 139

FRANKFORT A/M, Woensdag 17 Junij.

Ten gevolge van lagere koersen, uit Antwerpen en Londen ontvangen, waren de Ardoins heden zeer flaauw; geopend op 7¼, bleven dezelve aangeboden à 6¾; de andere Fondsen waren insgelijks meer aangeboden, waartoe de mindere ruimte van geld veel bijdroeg. Hollandsche 2½ pCt. daalden 1/16 pCt.; in Syndicaat ging niets om. Oostenrijksche Bank-Actien bleven f 9, en de Loten à fl. 250 1 pCt. lager. Aandeelen Taunusbahn f 336¼; de disconto is 3¼ pCt. Van buitenlandsche Wissel was alleen die op Londen gevraagd; de andere alle aangeboden.

WEENEN, Zaturdag 13 Junij.

Metaliek. . . . 5 pCt. 108¼.		Loten fl. 500.	f 147.
Bank-Actiën. .	f 1855.	dito fl. 250.	» 137.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Scheepstijdingen.

Gepraaid 14 Junij op 49° 30′ N. br. en 4° 40′ W. l.: de Koningin der Nederlanden, Kapt. Begeman Siedses, van Dordrecht naar Batavia.

Het schip Queen of the Isle, Kapt. Lemesurier, van Antwerpen naar Guernsey, heeft den 18 Junij, ter reede van Vlissingen liggende, ankers en ketting verloren.

Het schip de Lemmer, Kapt. J. Tammes, van Dantzig naar Amsterdam, is, volgens particulier berigt, vóór den 17 Junij in Texel binnengekomen.

BINNENGEKOMEN.

HARLINGEN 18 Junij. J. Atkins, Sarah and Helen, Newcastle.

TEXEL 19 Junij Z. W. — B. Forster, Sarah, Matanzas. W. Commings, Wave, Londen. J. Grey, John and Ann, Newcastle. R. Shephard, Starling, Sunderland. P. Nielsen, Emanuel, Dantzig.

VLIE 18 Junij Z. W. — M. Wijbes, Vriendschap, Wismar. C. Carter, Orwell, Londen. H. Hillberg, Oscar, Bergen. H K. de Weerd, Nimphia, Drobach. W. H. Kramer, de Beurs van Amsterdam (S), Hamburg; hieronder de kof, gisteren gemeld. — 17 Junij. Niets. — Gisteren nog: P. F. Visser, de Hoop Straalsund.

TERSCHELLING 15 en 16 Junij Z. W. tot N W. — Niets.

HELVOET 19 Junij W. Z. W. — J. C. Althaber, Neutralité, Wolgast. — Gisteren nog: J. Hones, Fry, Liverpool. W. Bouch, Emerald Isle (S), Hull.

BRIELLE 19 Junij W. — Gisteren nog: R. Allinson, Skylark, Stockton.

MAASSLUIS 19 Junij W. N. W. — Niets.

MATANZAS 7 Mei. Denys, Clio, Antwerpen, zou in het laatst van Mei derwaarts terugkeeren.

NEW-YORK 22 Mei. Edwards, Francia, Amsterdam. — 26 Mei. Siedenburg, Julius en Eduard, Rotterdam. — 27 Mei. Wainwright, Majestic, Antwerpen.

KAAP (Verd. Eil.) 3 April. Loones, Belgique, Antwerpen, om eene lading voor Montevideo in te nemen.

HAVRE 16 Junij. Vasse, Hâvre (S). Rotterdam.

ANTWERPEN 18 Junij. Tardiff. Sophia, Rio-Janeiro. Albers, Zeestern, Stettin. Westerstrath, Activ, Jacobstadt. Roge, Ellen Catharina, Denemarken. Carst, Medemblik, Neuköping. — 19 Junij. Whitecombe, Soho (S), Londen. (Op de rivier): Dolty, Loochristy, Havana n. Gent.

PORTSMOUTH 14 Junij. Stuit, Anna Margrieta, Gron. n. Liverpool.

Bij ZUID-VOORLAND 13 Junij. Doewes, Geerdina, Amst. n. Nantes.

HULL 16 Junij. Malony, Clara, Rotterdam.

NEWCASTLE 13 Junij. Loviat, Solide, Antwerpen. Smith, Sally, Schiedam. Stephens, Mars, Amsterdam. — 14 Junij. Scot, John, dito. Tate, Agenoria, Rotterdam.

LEITH 14 Junij. Mc. Kenzie, Rhine, Rotterdam.

BREMERHAVEN 15 Junij. De Roth, Gesina, Amsterdam. Christoffers, Maria, Groningen.

UITGEZEILD.

VLIE 16 Junij. J. Bell, Endeavour, Newcastle. F. Wennerstrand, Fortuna, Christinastad. J. D. Flik, Geerdina Beerta, Riga. H. D. Klatter, Postwijk, Dantzig. O. W. Pronk, Gesina, Stettin. G. Venema, Albeedina, Avontuur. — 17 Junij. Niets. — G. Johnson, King, Newcastle. J. H. Duintjer, de Onderneming, Gothenburg. H. J. Frockin, Preciosa, Bergen. R. K. Visser, Wilhelmina, Laurwich. J. G. Vos, de Goede Welvaart, Drobach. H. E. Vos, Jonge Dirk, Osterrisoer. N. S. Beck, Sandvigen.

HAVANA 18 Mei. (zoude vertr.): Ruurds, National, Matanzas, om de lading naar Cowes te completeren. — 10 Junij. Zerran, Mercator, Antw.

GENT 17 Junij. Landsheer, Auguste, Rotterdam.

LIVERPOOL 16 Junij. (Zeilkl.): Bristow, Glory, Rotterdam.

CARDIFF 15 Junij. Pinksterboer, Goede Hoop, Rotterdam.

TEIGNMOUTH 13 Junij. (In lading): Peace, Ocean, Antwerpen.

LONDEN 16 Junij. Morrison, Bien Venu, Antwerpen.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 20 Junij 1840.

SCHEPEN IN LADING.

Nr. Frankfort,	het schip Johanna,	schipper Joh. Brilmeijer.	
» Rijnschans en Leopoldsh.	» »	Heinrich,	» M. Wippenfurth.
» Duisburg,	» »	Ich bin Vergnucht,	» P. J. W. Landt.
» Dusseldorp,	» »	de Hoop,	» G. Beijer.
» Wezel,	» »	Vr. Rebecca,	» G. Balk.
» Urdingen en Neusz,	» »	Dankbaarheid,	» T. W. Brinkman.
» Mannheim,	» »	Stad Mannheim,	» P. Biens.
» Mainz,	» »	Julien,	» Joh. Jures.

KEULEN, 17 Junij. *Voorbijgevaren:* ... Roll, van Erpel naar Rotterdam, met 3,200 ctr.; J. Leidecker, van Mainz naar Amsterdam, met 2,693 ctr.

In Lading: naar Rotterdam H. van Hees; naar Amst. J. P. Ling.

Rijnhoogte te KEULEN, 17 Junij, 7 voet, 11 duim.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

MATANZAS, E. Foster, *Sarah.* 1,668 k. Suiker, C. de Bruyn en Zonen.

LISSABON, C. van der Drift, *Hunderen.* 100 Mooij. Zout; 149 z. Koopm., 0 k. Chinaasappelen, 1 k. Wijn, Kerkhoven en Continho; 1,423 st. Ossenhorens, 3 z. Gom Copal, Reynvaan en Zn.; 408 st. Huiden, 25 coll. Thee, 1 p. Wijn, W. Konig en Co; 77 h. Koopm., Order.

BREMEN, W. Rosemuider, *de 2 Gebroeders.* 30 b. Tabak, L. Hoyack en Co.; 2,400 st. Staven, Wuste en Hintze; 5 v. Tabak, 8 v. Houtwaren, Order.

J. J. Mudder, *Margaretha.* 22 h. Tabak, L. Hoyack en Co.; 3,000 st. Tabakstaven, Wuste en Hintze; 300 st. Lood, 7 v. Tabak, Order.

M. J. Henck, *de Vr. Martha.* 23 h. Tabak, L. Hoyack en Co.; 17 b. Koehaar, Warburg en Seligman; 2,000 st. Tabakstaven, 48/4 k. Sigaren, Wuste en Hintze; 200 st. Lood, Order.

H. W. Tonteler, *de Vr. Christina.* 200 st. Lood, Braunsberg en Co.; 5 v., 1 b. Tabak, van der Schrieck en Co.; 3,600 st. Tabakstaven, Wuste en Hintze; 5 v., 5 coll. Tabak, 22 v. Quercitron, 259 st. Verfhout, Order.

NORDEN, K. H. Roseboom, *de Eendragt.* 22 l. Tarwe, Ketwich en Voombergh.

E. Rosendahl, *Maria.* 16 l. Tarwe, H. en D. Rahusen.

FREYBORG, B. J. Bergers, *de Vr. Sophia.* 14 l. Tarwe, 7 l. Raapzaad, C. Suwerkrop en Zn.

LEER, E. J. Visser, *de Vr. Lupina.* 21 l. Boekweit, van Heorn en Co.; 3 v. Was, Kaupé en Wilde.

ANTWERPEN.

CHARLESTON, J. Wadsworth, *Minerva.* 892 f. Rijst, 339 b. Katoen, J. M. Fraser en Co.; 117 b. Katoen, Order.

HAMBURG.

PARA, P. Clausen, *Johanna.* 38 b. Katoen, 26 b. Cacao, 11 k. Gom-Elastiek, 377 pk. Sassaparilla, G. H. Bielefeldt en Co.; 50 v., 26 k. Suiker, 10 k. Sago, 63 b. Rijst, 12 v. Jutaicica, 9 b. Kastanjes, 9,722 st. Ossenhoeven, 10 k., 1 v. Gom-Elastiek, 1 v. Tijgervellen, 99 b. Cacao, 10 b. Katoen, J. D. Hinsch en Co.; 33 v. Balsum Capaivae, 50 b. Cacao, 1 k. Cacao Boter, 8 st. Tijgervellen, 21 k. Gom-Elastiek, 2 b. Rijst, Order.

MANILLA, P. Zylrantz, *Paradies.* 2,010 z. Suiker, 29 b. Huiden, 130 b. Hennip, 80 v. Cocos-Olie, 40 mand. Parl d'Amourschelpen, 3 k. Schildpad, 115 k. Touwwerk, P. B. Schwabe en Co.

RIO JANEIRO, F. Knudsen, *Forster.* 2,180 b. Koffij, Schröder, Mahs en Co.; 1,700 b. do., S. Heine; 317 b. do., H. C. Lopau; 730 b. do., 2,533 st. Olijfantstanden, 6,129 st. Hoornen, Order.

G. G. Schröder, *Victoria.* 2,800 b. Koffij, S. Heine, 50 b. do., Order.

S. Evertsen, *Victoria.* 1,800 b. Koffij, S. Heine; 1,000 b. do., C. M. Schröder en Co.; 125 b. do., D. Wamosy.

C. A. Echholm, *Columbus.* 141 b. Koffij, C. Backhauser; 3,164 b. do., Order.

T. Natvig, *Ledaal.* 2,161 b. Koffij, 46 k. Suiker, Schröder, Mahs en Co.; 610 b. Koffij, Santos en Monteiro; 300 b. do., G. J. Cohn, Zonen en Co.; 289 b. do., 3,431 st. Huiden, Gebroeders Schwartz; 6,045 st. Hoornen, Cordes en Co.; 400 b. Koffij, Order.

PORT à PRINCE, T. R. Driewes, *Maria.* 385 b. Koffij, 125 b. Katoen, 1 partij Verfhout, W. Scholvien; 556 b. Koffij, Order.

HAVANA en MATANZAS, Dirksen, *Christian VIII.* 290 b. Koffij, E. Palm; 435 k. Suiker, Des Arts en Co.; 335 k. do., C. Woerman; 301 k. do., Gebr. Schiller en Co.; 156 k. do.; Zastrow, Siemers en Stoppel; 588 k. do., 372 b. Koffij, 1 partij Sigaren, 1 partij Verfhout, Order.

BREMEN.

RIO-JANEIRO, D. M. Lachlau, *Jessie Ritchie.* 3,119 b. Koffij, L. F. Kalkmann.

C. Koppenholt, *Abre à Pain.* 1,780 b. Koffij, W. A. en W. Fritze.

PHILADELPHIA, C. Wencke, *Louise.* 50 v., 121 b. Tabak, 26 b. Katoen, 62 v. Quercitron, 25 k. Thee, 2 b. Vellen, D. P. Strucken en Co.; 78 v. Tabak, 12 b. Katoen, 95 v. Quercitron, 29 k. Koopm., Order.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN, 19 Junij.

KOFFIJ. 200 balen Java en Cheribon zijn van 31½ à 32½ cs. cons. uit de hand verkocht, en in veiling 891 balen St. Domingo van 53½ à 59½ centimes.

SUIKER. In ruwe is niets omgegaan; van geraffineerd zijn ter verzending 8,000 kilo's Kandij en 12,000 kilo's Brooden tot diverse prijzen gekocht.

HUIDEN. 3,000 gezouten Montevideo, en 1,800 drooge dito zijn tot diverse prijzen afgedaan.

Kunsten en Wetenschappen.

Brieven aan een' Hollandschen Regtsgeleerde over de Constitutionele Hervorming der Nederlanden, door eenen voormaligen Franschen Gedeputeerde. Uit het Fransch. *Amsterdam*, M. WESTERMAN EN ZOON. 1840.

Uit het voorberigt van den (Franschen) uitgever, gedagteekend 12 October 1839, leert men den oorsprong kennen van *dit klein geschrift*, zoo als de vertaler het woord *brochure* verduitscht. Een Hollandsche regtsgeleerde had aan een' zijner vrienden, voormalig Fransch afgevaardigde, den inhoud medegedeeld van hetgeen destijds hier te lande over en weder omtrent de verschillende ontwerpen (*projets*) van hervorming was gedrukt geworden. Deze vriend, dien zijne voormalige ambtsbetrekkingen, zijn stand in de maatschappij, alsmede zijne uitgebreide kennis in staatkundige aangelegenheden en een lang verblijf in Holland, in staat stelden om met verstand, vragen als die, welke hij te behandelen had, te beoordeelen, had daarop uit Parijs twee brieven in antwoord gezonden, en vervolgens aan den Parijschen boekhandelaar Delloye vergund dezelve *ten deele* door den druk bekend te maken. Behalve eenige bijzonderheden, welke de welvoegelijkheid gebood achterwege te laten, kwamen er gezegden in voor, op welke, wel is waar, niemand het regt zou hebben het geringste te zeggen, zoo lang zij eene vertrouwde en geheime briefwisseling zouden blijven, maar waarvoor de openbaarmaking mogelijk niet zonder nadeelige gevolgen hadde kunnen zijn onder de regering der Fransche « *kittelige wetten.* » De voorzigtigheid had daarom den Franschen uitgever de verpligting opgelegd, in deze omstandigheid voor hem zelve ambtsbetrekkingen uit te oefenen, welke het charter van 1830 had opgeheven.

Reeds hadden wij de oorspronkelijke uitgave voor ons gelegd om daarvan een verslag te geven, toen de aankondiging eener door den verdienstelijken boekhandelaar Westerman uit te geven Nederduitsche vertaling ons noopte af te wachten, dat deze ons ter hand kwame. Het behoeft dus niet gezegd, dat, onzes oordeels, de Vertaler te regt gemeend heeft zijnen landgenooten geene ondienst te zullen doen met de beide brieven in onze taal over te brengen. Deze brieven, die als zeer belangrijk kunnen beschouwd worden, zullen natuurlijk, zegt hij, twee zeer uit elkander loopende gevoelens doen ontstaan, namelijk, die van af- en goedkeuring, en hiervan zullen, gelijk hij daarop oordeelkundig aanmerkt, de eerste meer bekend raken dan de tweede, *omdat de eerste zich meer uitboezemen dan de tweede.*

Inderdaad is het maar al te waar; dat men veelal meerdere gereedheid ontmoet, om te gewagen van hetgeen berispelijk, dan van wat lofwaardig geacht wordt. Gaarne willen wij echter hierin eene uitzondering zijn en tot het mindere getal behooren, ofschoon tot ons leedwezen de vertaling, wat hare bewerking betreft, niet geheel den lof verdient, dien wij aan de onderneming en uitgave derzelve volmondig toekennen.

Het hoofddenkbeeld des Franschen Schrijvers in den eersten brief is te waarschouwen tegen den invloed van vreemden, die verlangende zijn bij ons de fakkel der tweedragt te doen ontbranden. « Ik trek de goede trouw der liberale beschouwers in uw land niet in twijfel, » zegt hij; « ik geloof, dat zij de dupe zijn van practische, bekwame en arglistige woelgeesten, en ik beklaag de verblindheid van uwe welgezinde mannen, weggesleept door een enkuudig liberalismus. » Deze brief eindigt met deze woorden: *Mistrouw Brussel en twee andere hoofdsteden van Koningrijken. Wees op uwe hoede.*

In den tweeden brief behandelt de S. meer in het bijzonder de onderscheidene opgeworpen hervormingen; tot eene proeve, ontleenen wij daaruit het volgende:

« In Holland hebben de opstellers van de Grondwet van 1815 genoegzame achting voor het gezond verstand en de rede gehad, om ook niet openlijk af te kondigen, dat *de persoon des Konings onschendbaar en heilig is*, zoo als in 1830, en dat wel met de schoonste koelbloedigheid mijne wetgevende landgenooten uit Parijs zulks verklaarden, die kort te voren Karel X en zijne kinderen verdreven hadden, als zich schuldig gemaakt hebbende aan de Julij ordonnantien, medegeteekend door ministers *alleen verantwoordelijk;* verdrijving, welke desniettemin niet verhinderde, dat eenigen tijd later die ministers tot eene eeuwigdurende straf en tot eenen civielen dood werden veroordeeld, ten gevolge van hunne onderteekeningen op diezelfde actes van den *onschendbaren en heiligen* Monarch, vervallen verklaard van den troon en uit zijn vaderland verbannen, met verbod van er niet (?) in terug te keeren, op straffe des doods, veel zwaarder straf dan een civiele dood. [De Fransche tekst is hier, waarschijnlijk door eene drukfeil, onverstaanbaar.] »

« Hoe! de volken zouden zich nog langer laten bedriegen door die oude Engelsche kwakzalverij, van voorgewende *constitutionele onschendbaarheid* der Koningen, die eenen *verantwoordelijken* agent hebben; belagchelijke spreekwijze, die men te Londen op den drempel van het paleis te Whitehall, aan den voet van het schavot van Karel I onbeschaamd ten toon durft stellen! *Onze meesters en onze voorbeelden in liberale en monarchale leerstellingen*, gelijk de openhartige en opregte Fransche doctrinaires zeggen, hebben de standvastigheid van telkens en zonder dat zulks te pas kan komen, hunnen zinneloozen lievelings aphorismus te herhalen; zij zouden hetzelve roemen in tegenwoordigheid van den eenen of den anderen Wentwarth, onbekenden erfgenaam van den geslachtsnaam van dien graaf van Stepford, acht jaren vóór zijnen ongelukkigen Souverein, als verantwoordelijk voor de handelingen van den Koning, onthoofd, maar zonder eenig nut voor de Koninklijke onschendbaarheid, die de moedige en edele verzoeken van vier andere voormalige Ministers van den *heiligen* gevangene, Lindsay, Richmond, Southampton, Hertford, welke te vergeefs, als eenige verantwoordelijken, smeekten om voor hunnen veroordeelden Souverein te sterven, in 1649 niet konden vrijwaren. Ach! laat nimmer op uwen grond dat voortbrengsel van de politique nijverheid van uwe mededingers in commerciële rijkdommen toe: aan den grooten Jupiter gelijk, doen zij in krankzinnigheid vervallen de Natiën, die zij in het verderf willen storten: *quos vult perdere Jupiter, dementat.* Zij zijn te Madrid, te Lissabon, te Brussel en in de Braziliën geslaagd. Stel de rust van uw bloeijend Holland niet in de waagschaal, om u tot de hoogte van zoodanig eene theoretische wijsheid te verheffen! Houd u, even als gij van ouds altijd gedaan hebt, aan het, een uitvoerbaar en verstandig is!

« En aan ons ook past onze levendige drift voor het systhema van de ministeriële verantwoordelijkheid wel; aan ons, oude kinderen van dat Frankrijk van 1789, dat in 1793 het hoofd zag vallen van Lodewijk den XVI; den onschendbaren Koning van eene karsvers uit Londen aangekomen constitutie!

« Ja, duizend malen ja! de persoon des Konings is onschendbaar, moet altijd onschendbaar en heilig zijn! Maar het is niet noodig, en men heeft ongelijk van zulk een artikel in een Charter in te voegen; de uitdrukking van het grondbeginsel wordt ongerijmd, omdat het of overtollig of nutteloos en zonder gevolg is. »

De S. betoogt verder, dat het alleen *de opstand* is, die een stelsel van verdrukking, maar ook eene wijze en vaderlijke regering vernietigt.

« Maar men heeft teveus gezien, » (laat hij daarop volgen,) « dat die beroeping op de kracht der massa's, al is zij door grieven uitgelokt, zeer zelden voor de wezenlijke belangen der natiën dienstig is geweest; meest altijd zijn de misbruiken door nog grootere vervangen, en, na onherstelbare onheilen te hebben veroorzaakt, eindigen de volksbewegingen met de oude spreuk te bevestigen: *De opstand bestaat in de dwaasheid of in de misdaad van velen, tot ongeluk van het groote gros, en tot voordeel van enkelen..*

— X.

Advertentiën.

Schouwburgen, Concerten, en[...]

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK